

COLOFON

Esperanza (=Hoop) is een gezamenlijke campagne van: Vaka/Hand-in-Hand, Overleg Centrum voor Integratie van Vluchtelingen (OCIV), Wereldsolidariteit, 11.11.11/Koepel van de Vlaamse Noord-Zuidbeweging, Caritas Internationaal Hulpbetoon. Hun logo's vindt u verspreid over deze krant. Editie april 2003, gedrukt op 675.000 ex. Ontwerp en realisatie: 7 Beaufort Cartoons van Nix. Foto's van Dieter Telemans V.U.: Hugo Ongena, Breughelstraat 31-33, 2018 Antwerpen.

INHOUD

- Migratie: geen kwestie van vóór of tegen. Blz. 1
- Steun Esperanza! Blz. 1
- Worden we overspoeld? Blz. 2
- Dé Migrant bestaat niet. Blz. 2
- Migreren doe je niet voor je plezier. Blz. 3
- Eric, Hee Sun en Yumi: België-Korea gemengd. Blz. 3

- Maria, Laura, Imelda uit Colombia. Blz. 4
- De VN-Conventie van 18-12-1990. Blz. 4
- Moeten we het niet globaal anders aanpakken? Blz. 5
- Rachid, gevlucht voor Saddam. Blz. 6
- Wereldrecord "Vingerafdrukken vangen". Blz. 6
- Mohammed, oorlogsvluchteling uit Palestina. Blz. 7
- Wedstrijd. Win een reis naar Canada! Blz. 7
- Cartoons van NIX. Verspreid over deze krant. Blz. 1 - 2 - 3 - 5

Migratie: geen kwestie van vóór of tegen

Migratie is een natuurlijke zaak. Wanneer mensen worden geconfronteerd met geweld of armoede, trekken ze weg en zoeken elders hun heil. Dat is bijna biologisch te verklaren. Dikwijls gaat het gewoon om een kwestie van overleven. Zelfs als iemands leven niet acuut bedreigd wordt, maar er elders een beter leven mogelijk is, kiezen mensen ervoor om te migreren.

Hoe zouden we zelf reageren als er hier oorlog, hongersnood of economische schaarste zouden uitbreken? De vraag stellen is ze beantwoorden. In de negentiende eeuw trokken 60 miljoen Europeanen naar de "Nieuwe Wereld" (Amerika, Australië,...). Later, tijdens de twee wereldoorlogen trokken honderdduizenden naar Frankrijk, Engeland en nog verder.

Ook vandaag zijn er in de wereld tientallen miljoenen mensen op de loop voor geweld en armoede. De meesten zoeken hun heil dicht bij huis, slechts een klein aantal komen aan onze deur kloppen. Zolang de enorm ongelijke verdeling van rijkdom in de wereld blijft bestaan, zullen deze migratiebewegingen niet ophouden. Migratie is van alle tijden.

Voordelen, nadelen?

Het is niet omdat migratie natuurlijk is, dat ze ook neutraal is. Migratie, zeker van grote groepen, heeft vele en soms ingrijpende gevolgen. Niet in het minst voor de migranten zelf,

maar ook voor de landen van herkomst en voor de landen waar migranten terecht komen. Een deel van die gevolgen is positief, een ander deel minder positief of zelfs negatief.

Voor de migrant zelf betekent migratie altijd een verlies: hij of zij moet familie en vrienden achterlaten, (een deel van) zijn bezittingen, zijn vertrouwde omgeving. Indien het een gedwongen vertrek betreft, laten de gebeurtenissen die aan de migratie voorafgingen, vaak blijvende sporen na. Sommige vluchtelingen lijden nog jaren later aan allerlei trauma's.

Voor het land dat de migranten ziet vertrekken, betekent zulks een verlies aan werkkrachten, vaak van hoger opgeleiden. Anderzijds kan emigratie voor het herkomstland de druk van de ketel halen op het vlak van bevolkingsaantal (vermindering overbevolking), op politiek vlak (vlucht van opposanten) en op socio-economisch vlak (vertrek van werklozen). Het kan zelfs voor extra inkomsten zorgen wanneer emigranten geld dat ze in het buitenland verdienen, terug sturen naar hun familie.

Voor het gastland tenslotte, kan immigratie een positieve impuls betekenen voor de economie en voor het aantal (actieve) inwoners. Immigratie brengt ook culturele verrijking met zich mee. Anderzijds zijn er aan immigratie heel wat kosten verbonden (huisvesting, uitkeringen,...) en kan ze ook leiden tot samenlevingsproblemen en spanningen tussen nieuwkomers en inwoners die er al eerder waren.

Vermits de immigratie de volgende tientallen jaren ook bij ons zal aanhouden, zullen we met de positieve en negatieve gevolgen ervan moeten leven. Als we daarvan uitgaan, rijst spontaan de vraag: waarom er niet het beste van maken? ■

Steun Esperanza!

Affiche en krant bestellen.

Vindt u dit krantje interessant en wil u graag meerdere exemplaren? Wilt u graag de affiche ophangen die is afgedrukt op pagina 8? Dat kan! Het krantje is verkrijgbaar tegen 0,05 € per exemplaar, de affiche (A3-formaat) tegen 0,10 €. Bestellen kan via onze website <http://www.esperanza.ws> of telefonisch op het Esperanza-secretariaat 03/281.15.05.

Een gift doen.

Koken kost geld, zo ook deze campagne. Vaka/Hand in Hand staat in voor het campagnesecretariaat en voor de logistiek van het project Esperanza. Jouw financiële steun is meer dan welkom om dit alles te helpen betalen. Een gift doen kan, en voor giften boven de 30 € krijg je bovendien een fiscaal attest. Aarzel niet en stort vandaag nog voor Vaka/Hand in Hand op rek. nr. 001-3960609-78 met vermelding "Esperanza".

Win een reis naar Canada!
Kijk snel op blz. 7

B

Koning
Boudewijnstichting
steunt dit project

Worden we overspoeld?

Elke dag verschijnen er in de kranten en op televisie wel berichten over asielcijfers, over mensen die opgepakt worden op parkings langs de E40, over illegale verblijvers,...

Wie bijna dagelijks bestookt wordt met deze verhalen, kan zich moeilijk van de indruk ontdoen dat immigranten massaal, met tienduizenden tegelijk, ons land binnenkomen. Maar is dat wel zo?

Dicht bij huis

Wereldwijd zijn er 120 à 150 miljoen migranten, zo blijkt uit gegevens van internationale instellingen. Zo'n 50 miljoen mensen zijn op de vlucht voor vervolging of oorlog. Ze migreren binnen hun land of wijken uit over de grenzen, naar een ander land. De grootste groep migranten en vluchtelingen, ongeveer 70%, komt uit Azië, Afrika en Latijns-Amerika.

De belangrijkste migratiestromen doen zich dan ook voor op die continenten. Dat komt omdat de meeste migranten hun heil zo dicht mogelijk bij huis zoeken: in een ander deel van hun eigen land of in een buurland.

Haïtianen trekken naar de Dominicaanse Republiek, Sierra-Leoners vluchten naar Guinée, Indonesiërs gaan naar de Golfstaten of Maleisië.

Ook de Vlamingen migreerden eertijds bij voorkeur naar een plek dicht bij huis. In het begin van vorige eeuw en tijdens de Tweede Wereldoorlog was dat vooral naar Wallonië of Frankrijk.

De migratie- en vluchtbewegingen tussen continenten zijn minder groot en lopen hoofdzakelijk van Zuid naar Noord en van Oost naar West. De Verenigde Staten, Canada en West-Europa zijn hier de belangrijkste bestemmingen.

België niet populair

Binnen dat wereldwijde plaatje zijn de migratiebewegingen die zich op België richten natuurlijk erg beperkt. De afgelopen jaren kwamen er jaarlijks 20.000 personen méér ons land binnen dan er vertrokken. Dat komt neer op 2 vreemdelingen per 1.000 inwoners. Een kleine helft van die nieuwkomers komt bovendien uit de Europese Unie.

Zo vragen er jaarlijks zo'n 15.000 mensen asiel aan in ons land - alleen in de jaren 1999 en 2000 waren dat er dubbel zoveel. Het cijfer van de asielaanvragen zegt echter niet zoveel,

omdat de meeste van de aanvragers hier uiteindelijk niet mogen blijven. Slechts 10% van al de asielzoekers wordt als vluchteling erkend.

Tenslotte zijn er ook de immigranten die illegaal ons land binnenkomen, dat wil zeggen: zonder de nodige documenten en zonder zich aan te melden. Hoeveel dat er zijn, is natuurlijk veel moeilijker te berekenen. Wel is duidelijk dat veel illegale immigranten België slechts gebruiken als een tussenstation naar elders of hier tijdelijk in het zwart komen werken en dan weer vertrekken, naar huis of naar een ander Europees land. ■

11.11.11

JIJ VECHT TEGEN ONRECHT

“Dè migrant” bestaat niet

Zoals wij Vlamingen onderling van elkaar verschillen, zo zijn ook migranten van de meest diverse pluimage.

Migranten, dat zijn:

- mensen die hier al generaties lang leven en werken, en mensen die pas sinds kort hier zijn.
- mensen uit lidstaten van de Europese Unie en mensen van andere continenten.
- mensen met een vreemde nationaliteit en anderen die de Belgische nationaliteit hebben aangenomen.
- mensen op de vlucht die hier bescherming zoeken, en mensen die naar hier kwamen om aan de armoede in hun land te ontsnappen.
- mensen die volledig “in regel” zijn en anderen zonder papieren.
- mensen die op eigen kracht naar hier kwamen en mensen die via mensensmokkelaars ons land bereiken.
- mensen die geregeld terugkeren naar hun land van herkomst en anderen die al jaren afgesneden zijn van hun land en hun familie.
- hoogopgeleide werknemers die hier zijn op vraag van onze economie en van multinationale ondernemingen, en laaggeschoolde werknemers die hier moeilijk aan de bak komen.
- veel mensen die het goed voor hebben, en enkelen die hier met criminele bedoelingen rondlopen.

En dan nog dit. Hoe lang blijf je “migrant”? Misschien zijn de meeste Vlamingen ook wel migranten? Op ons grondgebied, zoveel eeuwen lang het toneel van volksverhuizingen, invasies, bezettingen,... van Germanen, Romeinen, Spanjaarden, Fransen, Hollanders,...

Welk bloed stroomt er door onze aderen?

Mano Mundo festival
10 JAAR
MONDIAAL FAMILIEFESTIVAL
10 EN 11 MEI 2003
DE SCHORRE-BOOM
GRATIS INKOM

MET O.A.
Arias • Sahara Blues • Yiska • Willem Vermandere • Mnyeshtu & Chewata
• Asparansoia • SpaccaNapoli • Mabulu • The Belgian Afrobeat Association

doorlopend:
Wereld-Doe-Doop • Global Fiesta • Feria Andaluza • Medina't Al Afrabi
Broederlijk Delen Jongerenpodium • Wereldmarkt

& Mano Mundo World Party

www.manomundo.be

Migreren doe je niet voor je plezier

Wat doet mensen besluiten om hun land of streek te verlaten en elders heen te trekken? Een moeilijke vraag waarop ook de wetenschap nog geen sluitend antwoord heeft gevonden. Vast staat in elk geval dat het meestal niet één reden of één gebeurtenis is die mensen in beweging zet, maar een (ingewikkeld) geheel van motieven.

ER WERD MET MAN EN MACHT GEWERKT OM DE STROOM IMMIGRANTEN TEGEN TE HOUDEN.

Voor een minderheid van migranten is migreren een luxe-keuze. De Japanse bedrijfsleider die een job aangeboden krijgt in Brussel, of de Belgische ingenieur die naar de Verenigde Staten trekt: zij migreren niet uit noodzaak, maar uit "opportuniteit".

Bittere noodzaak

De meeste migranten zien zich echter wel gedwongen om weg te trek-

ken uit hun vertrouwde omgeving. Velen worden bedreigd door geweld of vervolging: een dictatoriaal regime heeft het op hen gemunt omwille van hun overtuiging of activiteiten, ze behoren tot een etnische groep of godsdienst die door de machthebbers wordt gevisieerd, er breekt een (burger)oorlog uit in hun land waarbij vooral de burgerbevolking zwaar wordt getroffen,...

Economische vluchteling

Heel veel anderen trekken weg omdat ze geen geld meer hebben om zichzelf en hun familie te voorzien van voldoende eten, gezondheidszorg, huisvesting, opleiding... Ze hebben bovendien geen uitzicht op een eventuele verbetering in de toekomst. De economie van hun land zit aan de grond, er zijn onvoldoende jobs, wie werkt wordt onderbetaald en uitgebuit, sommige bevolkingsgroepen worden zwaar gediscrimineerd,.... Ouders zien geen toekomst meer voor hun kinderen, ze voelen zich machteloos, ze weten niet hoe ze iets aan hun situatie kunnen verbeteren. Nog anderen verhuizen om zich te voegen bij familie of bij een partner, op een plek waar de welvaart hoger is dan in hun eigen land.

De kloof groeit met de dag

Doorheen al die verschillende motieven loopt één rode draad: de onrechtvaardige verdeling van rijkdom, welvaart en veiligheid in de wereld. En dat heeft alles te maken met de enorme - en nog steeds groeiende - kloof tussen arm en rijk, tussen Noord en Zuid en tussen West en Oost. De cijfers over die toenemende verschillen doen duizelen.

- In 1960 lag het inkomen van de mensen die leven in de 20% armste landen 30 keer lager dan het inkomen van zij die leven in de 20% rijkste landen. In 1997 lag het 82 keer lager.
- In Zuid-Amerika, zwart Afrika en Zuid-Azië groeit de bevolking veel sneller dan het aantal jobs. In Zuid-Amerika groeide de arbeidsbevolking tussen 1990 en 2000 met 27%, het aantal werkplaatsen slechts met 14%.
- Het aantal conflicten in de wereld is sinds het einde van de koude oorlog niet verminderd. Er zijn permanent enkele tientallen gewapende conflicten aan de gang, vooral in Azië en in Afrika.

Zolang die ongelijkheden blijven bestaan, zolang grote groepen mensen niet in staat zijn om veilig en met een aanvaardbaar inkomen in hun eigen land te leven, zolang er weinig of geen perspectief is op beterschap..., net zo lang zullen mensen zich verplaatsen en elders hun geluk beproeven. Of zoals een Pakistaanse professor het uitdrukt:

"95% van de kinderen in de wereld wordt geboren in de arme landen, tegenover slechts 5% in de rijke landen. Dat is de demografische balans van de 21ste eeuw. Als de economische kansen niet naar die 95% gaan, zal die 95% op die kansen afkomen. Wat hen in hun land zal houden zijn kansen, geen wetten". ■

Eric Vanden Dunghen, Hee Sun Park en Yumi

We ontmoetten elkaar in Maleisië, waar we allebei op doortocht waren. We zagen elkaar 's avonds op het strand en het was liefde op het eerste gezicht. Toch besloten we ieder onze reis voort te zetten. Maar na twee maanden moest ik Hee Sun gewoon terugzien. Vanuit Java ging ik haar zoeken in Indonesië. Ik wist dat het bijna onmogelijk was, want ik wist bijna niks van haar. Gewapend met enkel haar naam en een foto liep ik zo'n 500 hotels af. Zo kwam ik er achter dat ze naar Bali was gegaan. Ook daar liep ik alle stranden af, zonder resultaat. Ik besloot de bergen in te trekken. Moe en hongerig kwam ik aan bij een pension. Uit pure gewoonte vroeg ik of ze Hee Sun kenden. Ze kenden haar! Ze loeerde

daar zelfs. Op een Balinese dansshow kwamen we eindelijk weer samen.

Sans-papiers in Zuid-Korea

In 1995 zijn we in Zuid-Korea getrouwd en besloten er te gaan wonen. Ons dochttertje Yumi werd er in 1997 geboren. Ik kon in Seoel aan de slag als leerkracht Engels. Na een jaar vond ik werk als lichttechnicus in het theater. Mijn lerarenvisum verviel en ik heb er dus als het ware twee jaar als mens-zonder-papieren in de illegaliteit geleefd, zonder problemen. Wel voelde ik me dikwijls een migrant. Ik moest door een enorme administratie om mijn diploma te laten erkennen. Ik kreeg geen nieuw visum, waardoor ik een job als technisch directeur van een internationaal theaterfestival aan mijn neus voorbij zag gaan... Net zoals in België staat de administratie er ver af van een warm onthaal tegenover immigranten.

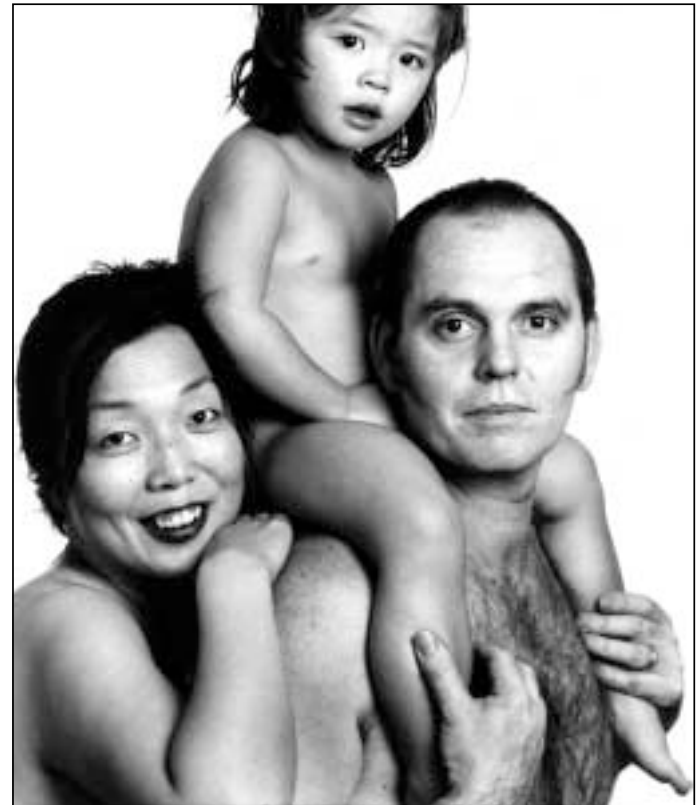
Hee Sun werkte als juriste op een vakbond en had daarnaast een wekelijkse column in een krant en een wekelijkse radio-uitzending. In 1998

brak in heel Azië een grote economische crisis uit waardoor ik mijn werk verloor. Ik vond ook geen ander werk en dus stelde Hee Sun voor om naar België te verhuizen.

Eindelijk thuis?

Sindsdien wonen we in Brussel. Het was voor niemand van ons erg makkelijk in het begin. Hee Sun verloor, onder andere door de taalbarrière, haar sociaal leven en haar werk. Ondertussen spreekt ze Frans en heeft ze een part-time job. En gelukkig is er een vrij grote Zuid-Koreaanse gemeenschap in Brussel. Stilaan voelen we ons hier dus thuis...

Yumi was nog maar anderhalf toen we naar hier kwamen en heeft zich dus snel kunnen aanpassen. Ik spreek Frans met haar en Hee Sun Koreaans. Tegen elkaar spreken we Engels. Op zesjarige leeftijd is ze nu perfect tweetalig en kan ze zich bovendien redden

Eric en Hee: liefde overwint migratiebeperkingen. Foto Dieter Telemans

in het Engels. Voor ons is het erg belangrijk dat ze het goede van beide culturen met zich meedraagt. Ze is dan ook niet half-Belg of half-Koreaans, maar helemaal Belgisch en Koreaans! ■

Maria, Laura en Imelda*

We ontmoeten drie Colombiaanse vrouwen in een les Frans die gegeven wordt door vrijwilligers. Ze zijn allemaal tussen veertig en vijftig. Ze vertellen hun verhaal maar willen niet met hun echte naam noch met een foto in de krant te verschijnen. De schrik voor mogelijke gevolgen zit er goed in.

Maria: "Ik ben in Colombia als arbeiderster beginnen werken in een confectiefabriek. Door opleidingen te volgen kon ik me opwerken en mocht ik patronen van kleding uittekenen. Toch bleef mijn loon te laag om rond te komen. Bovendien was er veel guerilla-geweld in Medellín, waar ik woonde. Ik wou een rustiger leven. Mijn zus werkte al in België en in 1992 besloot ik ook naar hier te komen."

Laura: "Ook ik kom uit Medellín, ik had er mijn eigen kledingatelier. Maar maffiabendes begonnen de wijk steeds meer te bedreigen. Je werd gedwongen veel geld te betalen om je winkel veilig te stellen. Een 'vaccinatie' kopen, noemden ze dat. Deed je dat niet, dan bedreigden ze je familie. Ik kon dat niet meer allemaal betalen en kon niet meer tegen de constante bedreigingen. Ik ben dan naar een reisbureau gestapt, waar zij zeiden dat België het beste land was om heen te gaan."

Zwarte kleren

Maria: "Sinds ik in België ben, heb ik nooit problemen gehad om werk te vinden of met mijn bazen. Wel ben ik één keer opgepakt. Ik zat vijf dagen vast en kreeg het bevel het grondgebied te verlaten. Maar ik heb gewoon een ander appartement gezocht en bleef verder werken als huishoudhulp en als poetsvrouw. Daarnaast kan ik ook goed taarten bakken en kleren maken. Op die manier verdiende ik nog wat geld bij. Mijn leven is hier écht beter. Ik moet ook hier hard werken, maar hou tenminste nog wat geld over. Mijn grootste droom was mijn moeder naar België te laten komen. Dat is me ook gelukt in 2000, maar een jaar later is ze in Colombia gestorven."

Laura: "Op 5 november 1991 kwam ik hier aan. Ik kende niemand behalve een verre vriendin. Via haar ben ik naar een kerkgemeenschap hier in Brussel gegaan. Ik heb eerst drie jaar als huishoudhulp bij een Spaanse familie gewerkt. Ik woonde daar ook in. Daarna ben ik alleen gaan wonen. Voor het eerst kwam ik alleen buiten in Brussel. Ik was wel bang. Ik deed altijd zwarte kleren aan om zo weinig mogelijk op te vallen. Eén keer ben ik opgepakt en teruggestuurd. Maar in Parijs ben ik kunnen vluchten en ben ik op de eerste de beste

bus voor de luchthaven ingestapt en die reed terug naar Brussel!"

Imelda: "Ik ben hier nog maar 14 maanden, sinds februari 2002. Ik werkte in Medellín als huishoudhulp. Ik ben naar hier gekomen omdat ik had gehoord dat je hier als hulp bij een oude vrouw heel goed betaald werd. Ik heb twee weken bij die oudere vrouw gewerkt, maar haar dochter moest me niet en heeft me weggestuurd. Nu werk ik vier à vijf uur per dag, op verschillende plaatsen overal één uur. Al mijn bazen behandelen me goed."

Losgeld

Maria: "In januari 2000 heb ik regularisatie aangevraagd en in november 2002 heb ik die eindelijk gekregen. Sindsdien ben ik zelfs gedeeltelijk ingeschreven, werk ik dus niet meer volledig in het zwart. Ik werk momenteel bij vier gezinnen: twee Belgische, één Zwitsers en één Spaans. Ze zijn allemaal heel goed voor me. Mijn appartement is pas afgebrand en een van mijn bazen is me nu aan het helpen om nieuwe meubelen te kopen. Het enige probleem zijn de vakanties. Dan gaan de families naar het buitenland en heb ik geen werk. Dat zijn moeilijke periodes die ik probeer te overbruggen door taarten te verkopen. Ook al leven mijn broers en zussen nog in Colombia, mijn leven is hier, ik wil niet meer terug."

Laura: "Ook ik heb hier altijd heel goede bazen gehad en ben nu deeltijds ingeschreven. Bij de familie waar ik nu al acht jaar werk, ben ik zelfs meter geworden van één van de kinderen! Je wordt hier ook met veel meer respect behandeld, we mogen gewoon met de familie mee-eten, soms zelfs mee op vakantie... In Colombia ben je als huishoudhulp nog minder dan de hond. Ondanks het feit dat mijn dochter nog ginds leeft en mijn kleinzoon daar geboren is, wil ik niet meer terug. Ik ben al een paar keer opnieuw in Colombia geweest en voel me daar dan heel raar. Bovendien zien de mensen je ginderachter als een soort 'Bank van Brussel'. Als ik België ergens dankbaar voor ben, dan is het wel dat mijn dochter dankzij het geld dat ik hier heb verdiend, geneeskunde heeft kunnen studeren. Ook nu nog stuur ik geld naar mijn moeder en zussen. En ik bel of mail vier keer per week met mijn familie in Colombia. Maar hier voel ik me thuis, heb ik veel vrienden."

Imelda: "Ik wil hier geld verdienen zodat mijn twee jongste kinderen kunnen verder studeren. Mijn twee oudste kinderen werken al, maar zij

verdienen niet genoeg om de studies van de jongsten mee te kunnen helpen betalen. Bovendien moeten we nog heel veel losgeld afbetalen in Colombia. Mijn man is ontvoerd

geweest. Ze lieten hem vrij in ruil voor 18.000 dollar." ■

* De voornamen van de betrokkenen werden door de redactie om veiligheidsredenen in fictieve namen veranderd.

VN-conventie voor de bescherming van alle arbeidsmigranten en hun gezin

Op 18 december 1990 namen de Verenigde Naties een conventie aan voor de bescherming van alle arbeidsmigranten en hun gezin. Arbeidsmigranten zijn mensen zoals u en ik die willen werken en voor hun gezin zorgen. Omdat dat niet lukt in eigen land, trekken ze naar het buitenland. Maar een goed betaalde droomjob is voor weinigen weggelegd. Veel arbeidsmigranten vinden een hoop hindernissen op hun weg: discriminatie en racisme, misbruiken en uitbuiting, schending van hun rechten als werknemer en als mens. Er is bijna geen bescherming, geen verweer en de wet staat hoogst zelden aan hun kant.

Nalatig België

De "VN-conventie van 18 december 1990" zou daar verandering in brengen en geeft de arbeidsmigranten (zowel legale als illegale) meer rechtszekerheid.

Op 1 juli 2003 zal de Conventie eindelijk in voege gaan... maar enkel in de 21 landen die het verdrag onderschreven. Bij die 21 ondertekenaars is geen enkel ontvangend land. Ook België zette zijn handtekening nog altijd niet.

IMD Platform Vlaanderen wil ons land over de streep trekken om deze broodnodige conventie te ondertekenen en toe te passen.

Informatie over inhoud en belang van de conventie vindt u op www.wereldsolidariteit.be en op www.december18.net

Moeten we het niet globaal anders aanpakken?

De migratiebewegingen richting Europa zullen nog een tijd aanhouden. Die immigratie kan een positief effect hebben op onze samenleving als ze goed beheerd wordt door de overheid. Met die realiteit voor ogen is het duidelijk dat de regeringen in Europa best een intelligent en doortastend beleid voeren. En dat is nu precies wat ze niet doen.

MIGRANTEN OP HET WERK

Rond het jaar 1974 werd in veel Europese landen een "immigratiestop" ingevoerd. Voortaan zou men niet meer zelf "gastarbeiders" uitnodigen

en zou men de mogelijkheden voor (arbeids)immigratie sterk beperken. Sindsdien is het in de meeste Europese landen nog slechts mogelijk om via drie legale kanalen te immigreren: via een asielaanvraag, via gezinshereniging en in beperkte mate via arbeidsimmigratie (vooral voor hooggeschoolden).

De laatste tien jaar is duidelijk geworden dat dit beleid leidt tot een aantal heel scheefgetrokken situaties.

Ons geld en de migranten

We investeren heel veel geld in een ingewikkelde asielpcedure waarvan we de criteria en de aanpak zo streng houden dat slechts 10% van de aanvragers uiteindelijk erkend wordt als vluchteling. Ondertussen zijn er gigantische vluchtelingenstromen in Afrika en Azië, maar hebben we er relatief weinig geld voor over, om deze problematiek ter plekke aan te pakken. Wel willen we er alles aan doen

om te verhinderen dat deze mensen naar Europa zouden afzakken.

We zeggen dat er op onze arbeidsmarkt geen plaats is voor nieuwe buitenlandse werkkrachten, maar tegelijk knijpen we een oogje dicht voor de uitgebreide zwarte economie waarin vele vreemdelingen werken tegen lage lonen en in slechte omstandigheden. We laten die zwarte economie verder draaien omdat ze de legale economie ondersteunt, maar tegelijk klagen we over de illegale immigranten die in ons land komen werken.

We investeren veel geld in grenscontroles en allerlei barrières, en zijn dan verontwaardigd over de onmenselijke houding van smokkelaars die migranten voor veel geld of in gevaarlijke omstandigheden voorbij die strenge controles loodsen.

We doen er alles aan om mensen die niet mogen blijven, op te sluiten of snel op het vliegtuig te zetten, en zijn

verwonderd als ze een week later opnieuw voor onze deur staan omdat ze bruusk werden gedropt in exact dezelfde situatie van waaruit ze voorheen zijn weggetrokken.

En, wellicht het allerbelangrijkste, we willen de immigratie kost wat kost inperken, maar ons internationaal beleid heeft voor gevolg dat de kloof tussen arm en rijk en de onveiligheid in de wereld elke dag toenemen.

Anders-globaal

De conclusie is onvermijdelijk: we zijn niet goed bezig. Dit is niet de juiste aanpak. Moeten we het niet eens globaal anders durven bekijken?

Kunnen we niet veel méér doen, om de oorzaken van gedwongen migratiebewegingen weg te nemen?

En moeten we de regels voor wie al dan niet naar België mag komen (en blijven), niet eens grondig herbekeken? ■

Ecopower en zijn windmolens in Eeklo is een van de vele bedrijven gefinancierd door Triodos Bank. Op www.triodos.be vindt u een overzicht van onze andere kredietklanten.

Bij Triodos Bank verdient uw spaargeld net hetzelfde rendement. Maar Triodos Bank financiert met uw geld enkel duurzame projecten en bedrijven met een sociale, culturele of ecologische meerwaarde. En of u nu veel of weinig spaargeld heeft, Triodos Bank maakt er altijd een mooie investering van. Bel **02 548 28 51** of surf naar www.triodos.be voor meer informatie over onze verschillende spaar- en beleggingsformules. Doe meer voor uw portefeuille, de mensen en de natuur.

Geld maakt gelukkig

Triodos Bank
Doe meer met uw geld

Uw geld kan morgen al gelukkig maken. 340

Ja, stuur mij meer informatie over de duurzame spaarformules van Triodos Bank.

Voornaam: Dhr/Mevr: _____

Naam: _____

Straat: _____ Nr: _____

Postcode: _____ Plaats: _____

Tel: _____

E-mail: _____

Stuur deze bon naar Triodos Bank, Hoogstraat 139/3 in 1000 Brussel of fax naar **02 548 28 29**.

Rachid, 28 jaar, Irakees

Ik ben geboren en getogen in Zuid-West-Bagdad. Mijn ouders heb ik nooit gekend. Ze zijn gestorven toen ik nog klein was. Ik groeide op bij mijn grote broers en zussen.

We woonden vlak bij een industrieterrein en een militair domein. Telkens er aanvallen waren, zaten we er middenin. Zoals in 1982, toen Israël een fabriek in onze buurt aanviel. In 1987 overleed één van mijn broers in de oorlog tussen Iran en Irak. Althans dat denk ik, want we hebben nooit enig bewijs van zijn overlijden gekregen. Ook hebben we zijn lichaam nooit mogen begraven.

Ik studeerde goed en slaagde in de tests om burgerpiloot te worden. Maar ik ben een christen en daarom mocht ik geen piloot worden. Ik ben dan elektro-mechanica gaan studeren. Tegelijk met mijn studies opende ik een elektronicawinkel, vlak in de buurt van het Novotel waar veel buitenlanders verbleven.

Irakees Rachid: vervolgd wegens zijn airconditioning. Foto Dieter Telemans

lijke rechtspraak. Niet naar het leger gaan staat er gelijk met het afsnijden van een half oor of een merkteken op je voorhoofd. Voor mijn overbrenging van de gevangenis naar het gerechtsgebouw vroeg ik om een maaltijd. Het was veel eten. Mijn lichaam was dit niet meer gewoon en ik werd zo ziek dat ik naar een ziekenhuis moest. Na vijf dagen heeft een verpleegster me helpen ontsnappen naar mijn familie en zij hebben me helpen vluchten naar het buitenland...

Rachid is een schuilnaam en zijn asiel-aanvraag ligt momenteel stil, zijn familie in Irak moest vroeger om het half jaar verhuizen uit schrik voor represailles van de geheime dienst... Hoe het nu verder zal gaan weten ze niet. Zelfs het onscherpe spiegelbeeld in de ruit werd op aanvraag van Rachid volledig onherkenbaar gemaakt. ■

Spionage.

Sinds 1991 kwamen de Verenigde Naties om fabrieken te inspecteren. Een nucleaire fabriek vlak bij onze school werd door de geheime dienst leeggehaald en alle materiaal werd in de magazijnen van onze school opgeslagen. Ik wist dat niet en liep per ongeluk zo'n opslagruimte binnen. De volgende dag werd ik in mijn winkel opgepakt door de Iraakse geheime dienst. De eerste maand zat ik in eenzame opsluiting. Ik dacht dat ik gek werd, vroeg me de hele tijd af wat ik fout had gedaan. De volgende twee maanden begonnen ze me te 'ondervragen'. Ik werd beschuldigd van spionage, van het doorspelen van informatie aan buitenlanders... Maar men kon niks bewijzen en dus werd ik er uiteindelijk van beschuldigd buitenlands materiaal verkocht te hebben in mijn winkel. Dat mocht niet meer sinds het embargo. Het enige buitenlandse in mijn winkel was echter de airco die in de muur zat ingebouwd en die zat er al voor ik die winkel begon... Vier jaar cel was het gevolg.

Het leger in Absurdistan.

Daarna zou ik vrij komen, maar in Irak moet je op 18-jarige leeftijd legerdienst doen. Als je studeert, zoals ik toen ik 18 was, moest je daarna naar het leger. Maar toen zat ik dus in de gevangenis met als gevolg dat ik simpelweg niet naar het leger kon. Dat argument interesseerde hen echter absoluut niet en absurd genoeg moest ik voor het militair gerechtshof verschijnen. In Irak bestaat er geen eer-

MO bundelt betrouwbare informatie over de globaliserende wereld.

Brengt feiten en realiteiten.

Fundamentele en toegankelijke analyses.

Menselijke verhalen met warmte en respect.

Debatten met nadruk op argumenten.

Exclusieve fotoreportages.

Abonneren op MO* kan. Een jaarabonnement (10 nummers) kost maar € 25.

Stuur je naam en adres (een postzegel hoeft niet) naar MO* - Antwoordnummer 7 - 8800 Roeselare (met vermelding 03YAR), bel naar het gratis nummer 0800 15 863 of surf naar www.abonnementen.be.

Knack-abonnees krijgen MO* gratis bij hun abonnement.

www.mo.be

caritas
INTERNATIONAAL HULPBETOON

HAND IN HAND

VAKA
VERENIGING VOOR VREDE
en
VERDRAAG SAAMHEID

Wereldrecord Vingerafdrukken

Zaterdag 3 mei op de Groenplaats in Antwerpen • Afspraak van 14u tot 19u.

Als hoogtepunt van de Esperanza-campagne willen we een officieel **wereldrecord** vestigen door **5.000 vingerafdrukken te verzamelen** in een tijdsspanne van vijf uur. Deze actie is geïnspireerd op het logo van Esperanza.

We hopen op de aanwezigheid van zoveel mogelijk mensen uit heel Vlaanderen. We willen dit wereldrecord absoluut halen. Onder ons motto **"Migratie is een natuurlijke zaak. Laat je vooroordelen los!"**, willen we zo tevens een signaal geven aan het beleid.

Heb je zin om een handje (of vingertje) toe te steken? Aarzel dan niet en kom op 3 mei tussen 14u en 19u met zoveel mogelijk vrienden, collega's, kennissen

familieleden,... naar de Groenplaats in Antwerpen om je vingerafdruk te zetten.

Tijdens deze recordpoging zullen op het podium ook bekende Vlamingen en allochtonen hun vingerafdruk komen zetten. Muzikale optredens kleuren het geheel. Hou onze website in het oog: het definitieve programma wordt later bekend gemaakt.

Er zal tevens een wereldmarkt zijn met standjes van verschillende NGO's, hapjes en drankjes uit verschillende werelddelen, straattheater, tentoonstelling, kinderanimatie,...

Mohammed, 36 jaar, Palestijn

Ik ben op 13 augustus 1968 in het vluchtelingen-kamp Wavel in Baalbeek, Libanon, geboren. Mijn ouders waren al in 1948 uit Palestina gevlucht. Ik ben dus in een vluchtelingenkamp opgegroeid. Tot mijn 13de ging ik er naar school, daarna moest ik gaan werken, wat onze familie een extra bakje aardappelen per week opleverde.

Mijn dode zusje

In 1984, ik was toen 16 jaar, maakte ik een eerste aanval op ons kamp mee. Het was ongeveer acht uur 's avonds. Er waren veel mensen buiten. We hoorden het alarm, mijn zussen begonnen te schreeuwen. 'Schuilen, schuilen,' riep iedereen. We liepen allemaal naar de school. De bommen vielen. Ik herbeleef nog dagelijks die beelden. In de verwarring riep mijn moeder dat ik voor mijn zusje moest zorgen. Ze was een kind van vijf jaar. Ze wilde me geen hand geven, ze wilde alleen lopen. Ze werd in de rug geraakt. Ik heb haar nog meegesleept tot aan de school, maar ze was al dood. Naast me zat een jonge vrouw met een baby van een maand oud. Ineens was er een nieuwe, hevige ontploffing. Het kindje werd aan het hoofd geraakt, haar hersentjes spatten uit elkaar op het gezicht van de moeder. Ik zie haar nog zitten, totaal in paniek. Zeven minuten later was er nog een aanval. Mijn vader lag dood midden op de binnenplaats, de knie van m'n broer was volledig wegschoten en tegen mij aan lag mijn dode zusje...

De wapens opgenomen

Toen heb ik besloten mijn land en mijn familie te verdedigen en ik sloot met aan bij de Al Fatah beweging. Dit is een beweging van de PLO, maar binnen de organisatie ging niet iedereen akkoord met de opvattingen van Yasser Arafat. Ik werd naar een militair kamp nabij Beiroet gestuurd waar ik zes maanden opleiding kreeg. Daarna moest ik naar de

Palestijn Mohammed: teveel geweld gezien en meegemaakt. Foto Dieter Telemans

Israëlische grens gaan vechten. Al na een paar dagen kreeg ik een kogel in de hals en in de rug. Mijn revalidatie duurde lang, ik kon en wou niet meer gaan vechten en werkte daarom in een bakkerij en later bij een humanitaire organisatie die met wezen en gehandicapten werkte.

In 1994 maakte ik nog maar eens een aanval met verschillende doden mee. Toen had ik er genoeg van. Ik had te veel geweld gezien en meegemaakt. Ik was het beu om bloedende kinderen op te rapen en 's nachts geen oog dicht te doen. Bovendien was ik verschrikkelijk bang dat ze op den duur weer wapens in mijn handen zouden duwen. Daarom ben ik gevlucht.

Op 1 oktober 1997 kwam Mohammed in Zaventem aan en werd hij opgepakt en naar het gesloten centrum van Steenokkerzeel gebracht.

Na vijf jaar angst en onzekerheid werd hij op 14 februari 2002 geregulariseerd. ■

Win één reis* naar Canada!

We hebben voor Canada als reisbestemming gekozen, omdat ooit vele Belgen daar naar toe zijn geëmigreerd. Het betreft een reis voor één persoon, zoals de meeste migranten ook zonder familie of vrienden reizen. Maar wees gerust: het is een vliegbiljet heen-en-terug, geen one-way-ticket zoals voor zovele vluchtelingen en migranten.

Beantwoord volgende vragen door het juiste hokje aan te kruisen. Het antwoord vind je elders in deze krant.

1. In welk jaar werd de immigratiestop ingevoerd?

- 1947   1964   1974

2. Hoeveel van % van de asielaanvragers wordt in België erkend?

- Circa 10 %   Circa 30 %   Circa 50%

3. Wereldwijd komt de grootste groep migranten en vluchtelingen uit:

- Oost-Europa   Noord-Amerika
 Azië, Afrika en Latijns-Amerika

4. In Zuid-Amerika, zwart Afrika en Zuid-Azië

- Groeit de bevolking sneller dan het aantal jobs
 Groeit het aantal jobs sneller dan de bevolking
 Groeit de bevolking even snel als het aantal jobs

5. Het totaal migranten in de wereld wordt geschat op:

- 60-110 mio   120-150 mio   160-200 mio

6. Hoeveel migranten kwamen er gedurende de voorbije jaren in België jaarlijks meer binnen dan er vertrokken:

- 20.000   50.000   100.000

Schiftingsvraag**:

Van wie zijn onderstaande vingerafdrukken? Duid aan vanwaar de eigenaar van de vingerafdruk afkomstig is.

- Nihal, Turkije
 Li, China
 Greet, Antwerpen
 Louis, Nigeria

- Harry, Nederland
 Katja, Rusland
 Anton, Gent
 Rachna, Indië

- Pieter, West-Vlaanderen
 Pedro, Chili
 Fatima, Marokko
 Aline, Ghana

- Takeshi, Japan
 Billy, USA
 Arnaud, Frankrijk
 Carine, Limburg

Knip dit formulier uit en stuur uw antwoorden voor uiterlijk 30 mei 2003 (poststempel geldt als bewijs) naar: OCIV-Wedstrijd, Gaucheretstraat 164, 1030 Brussel. Slechts één antwoordformulier per deelnemer toegelaten. Ingeval er meerdere juiste antwoorden binnenkomen, zal aan die inzenders een bijkomende schiftingsvraag worden gesteld door de organisatoren. Over deze wedstrijd wordt géén correspondentie gevoerd.

Naam..... Voornaam.....

Straat..... Nr. .... Bus .....

Postcode.....Gemeente.....

* Reisbiljet naar Canada (Brussel-Montreal en retour), voor één persoon, zonder verblijf. Het ticket is persoonlijk en niet overdraagbaar en wordt niet in geld uitgekeerd.

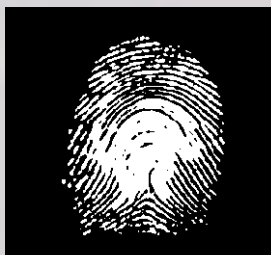
** De schiftingsvraag laat zien dat migranten mensen zijn zoals u en ik: mensen met een gezicht, met noden en emoties zoals iedereen. Men kan en mag ze niet beoordelen op een simpele vingerafdruk. Waarom hen dan discrimineren of onrechtvaardig behandelen?

Migratie is een natuurlijke zaak.

7 BEAUFORT

Laat je vooroordelen los!

Je trekt nooit zomaar weg uit je geliefde dorp of stad. Ver weg van je familie en vrienden. Iemand die weg wil uit erbarmelijke omstandigheden, geeft alleen maar uiting aan zijn wil tot leven. Migranten en vluchtelingen zijn mensen zoals wij, die op zoek zijn naar een beter bestaan. Voor zichzelf, voor hun kinderen, voor de familie die thuis gebleven is. Daarom vragen we meer begrip voor de migrant.

ESPERANZA

De oorzaken van migratie moeten aangepakt worden. Door het voor iedereen mogelijk te maken om te blijven leven in eigen land. Door de ongelijkheid tussen de werelddelen weg te werken en conflicten en oorlogen te voorkomen. En in afwachting hebben migranten en vluchtelingen die bij ons komen aankloppen, recht op eerlijke levenskansen en een menswaardige opvang.

Esperanza ("Hoop") is een gezamenlijke campagne van het Overlegcentrum Integratie Vluchtelingen (OCIV), VAKA/Hand-in-Hand, Wereldsolidariteit, Caritas Internationaal Hulpbetoon en 11.11.11.- Koepel van de Vlaamse Noord-Zuidbeweging. Meer info: www.esperanza.ws, tel.: 03/281.15.05.